

Story

1 | 28. 12. 2020 | Cena 32,90 Kč

ČTRNÁCTIDENÍK

JAN ONDER
& NATÁLIE

KDO MILUJE MRÁZ?

CELEBRITY PROPADAJÍ OTUŽOVÁNÍ

TATA BOJS
Dvaatřicet
let na scéně
oslavili
deskou

**JOSEF MARŠÁLEK
& PETR TEJML**

**ROK 2020
VYPROVOĎTE
DŮSTOJNĚ**

*Nebojte se flitrů ani
lesku. Ačkolí byl
odcházející rok
těžký, oslavte ten
nový!*

SVATBA A MIMINKO

**Zamilovaný pár poodkryl
své plány do budoucna!**

PADESÁTKA JE OSVĚŽUJÍCÍ VĚK

Rok 2020 byl pro vás v mnoha ohledech přelomový. Co se vám jako první vybaví?

Musím říct, že začal báječně, protože jsem se po šesti letech vrátila k divadlu. Nazkoušela jsem inscenaci *Naprostí cizinci* v režii Matěje Balcara v Divadle Na Jezerce a jak zkoušení, tak i inscenace byly skvělé. Bohužel pak přišel koronavirus a všechno se změnilo. Ale až tohle těžké období skončí a budeme zase moct hrát, tak na to představení každého zvu, protože je velmi zábavné a poučné.

Spousta herců se nechala slyšet, že takhle dlouhou hereckou pauzu nikdy neměla. Co vy?

Dlouho jsem fungovala jako žena v domácnosti. Vždycky to přirovnávám k tomu, že jsem byla závodní hřebec dobrovolně přivázaný ke stáji, což neřekám nijak s hořkostí. A teď jsem se konečně vypustila, jenže korona mě bohužel zase přivázala zpátky. Pro mě to tedy není úplně nová záležitost, dá se říct, že jsem v podstatě žena v domácnosti už šestnáct let, takže tu situaci, kdy jsem pravidelně doma, znám. Občas ji zvládám, občas hůř. A když už jsem měla možnost, že zase začnu pracovat, musela jsem se vrátit zpátky, což není úplně fajn. Zejména jaro bylo hodně nepříjemné a smutné. Bylo těžké i pro naše holčičky, protože izolace byla hodně striktní a náročná. Teď už jsme si postupně všichni zvykli.

Když se holky doma učily, zavzpomínala jste s nimi na svá studentská léta?

Moje školní léta byla úplně jiná, takže jsem nezavzpomínala na nic. Navíc různým učením jsme si prošli už třikrát, takže nás to moc nedojímalo. Potřebujeme, aby

Zatímco některé ženy se v padesáti hroubí, že vstoupily do druhé půlky života, herečka Barbora Kodetová (50) to pojala jako výzvu a začala si s heslem „Když ne teď, tak už nikdy“ plnit sny. Mimo jiné třeba zpívá.

holky zvládaly distanční výuku v klidu a pohodě, abychom začali zase normálně fungovat. Obecně musím říct, že to bylo těžké a pořád to ještě těžké je. Jak pro učitele a žáky, tak i pro rodiče.

Máte z koronaviru strach?

Mám z něj velký respekt. Nám se zatím nákaza vyhnula a jsem za to ráda, i když člověk vlastně neví. S manželem jsme se preventivně nechali očkovat proti chřipce, aby se nám nestalo to, že se v době chřipkové epidemie k tomu přidá ještě koronavirus. Přece jen nám už není třicet. Manžel se nechal očkovat úplně poprvé v životě, já podruhé, takže to pro nás byla velká změna. Rozhodně ten virus nechceme nijak podcenit.

Vyrazila jste s rodinou někam do ciziny na dovolenou?

Rok 2020 byl hodně likvidační, speciálně pro mého muže. Jsou to první Vánoce, kdy nemá jediný koncert, což je pro něj nové. Přišel o mnoho zájezdů do ciziny, ani jsme společně nikam nejeli, poctivě jsme byli doma, jak nám bylo doporučeno. Zůstali jsme na zahradě a zatím to vypadá, že ani na hory nepojedeme.

Kromě hraní jste se letos pustila i do zpěvu. Co vás k tomu vedlo?

Na předloňském vánočním turné mého manžela mě slyšela zpívat naše operní pěvkyně Jana Šrejma Kačírková, která byla jeho hostem. V šatně jsem jí jen tak pro legraci něco zazpívala a ona mi řekla, že bych měla zpívat, dodala mi sebevědomí a začala mě zpěv učit. Našla jsem si k ní ještě další kantorky, sama si vypracovala spoustu cvičení a už rok a půl poctivě cvičím a trénuju hlas, aby začal pracovat tak, jak má. Začínala jsem zpívat prvotně s tím, že je to jenom zábava, až se z toho postupně stala fascinace.

Chcete se zpěvu do budoucna věnovat?

Momentálně velmi intenzivně pracuji na samostatných dvou až třech pěveckých programech v různých stylech. Manžel mě s sebou začal brát na některá svá vystoupení jako hosta, už asi třikrát jsem s ním vystupovala v nějakých streamech a s Janou Šrejmou Kačírkovou bychom také rády udělaly společný projekt, ale až za nějaký čas. Hlas se nedá vycvičit ani za měsíc, ani za půl roku nebo za rok. Je to dlouhodobá a tvrdá práce. Neřekám o sobě, že jsem zpěvačka, ale zpívání mě nesmírně baví a naplňuje. Propojila se v něm citlivost k hudbě jako takové a herecký prožitek. Prostě to patří k sobě.

Měla jste ke zpěvu vztah odmala?

Ano, jen jsem si nikdy nemyslela, že bych si mohla dovolit zpívat veřejně. V tom je ta padesátka osvěžující věk, už v podstatě nemáte moc co ztratit. Dostala jsem nový impuls a řekla si, že když ne teď, tak už nikdy, a začala se věnovat věcem, na které bych dřív ani nepomyslela.

Pečuje o sebe

U PANA primáře Oty Schütze si na klinice nechala zkontrolovat žíly. „Potíže s žilkami máme v rodině a tady vím, že jsem v nejlepších rukách. Moje maminka u pana primáře kdysi podstoupila operaci, já na ní před pěti lety byla na jedné noze také. Od té doby si to hlídám.“

„Ráda bych teď pokračovala v tom, co jsem začala. Nastartovala jsem novou etapu svého života, která mě baví, a chtěla bych zúročit své životní zkušenosti, které jsem za šestnáct let nasbírala.“

MÁ MNOHO PLÁNŮ

POKUD jí to koronavirus nepřekazí, v novém roce o Báře hodně uslyšíme

Zmínila jste padesátku, kterou jste v září oslavila... Bilancovala jste?

Ano, myslím, že je to úplně přirozená věc. Děláme to podle mě všichni v každém novém desetiletí. Konkrétně ta padesátka je pro mě docela osvěžující. Na jedné straně člověk samozřejmě ví, že už nedožene to, co promeškal. Některé role už si v tomhle věku prostě nezahrajou. A i kdybych mohla, tak nechci. Třeba hrát pětadvacetileté holky by podle mě bylo nevkusné a já nechci být směšná. Určitě budu vyhledávat role, které jsou pro můj věk a charakter. Na druhé straně musím říct, že mě to v něčem osvobodilo. Konečně mám pocit, že jsem sama za sebe, že s sebou už nenesu na hřbetě tátu (*herec Jiří Kodet – pozn. red.*) a že jsem ve věku, kdy už mnoho věcí beru s nadhledem, nebo se o to alespoň snažím.

Stihla jste kulatiny ještě pořádně oslavit?

Ještě jsme to stihli. Pátého září jsem měla velkou narozeninovou oslavu, která byla docela specifická. Přišlo hodně lidí, i když se někteří omluvili, protože už zno-

„*Už rok a půl poctivě trénuju hlas, aby začal pracovat tak, jak má. Začínala jsem s tím, že je to jenom zábava, až se z toho postupně stala fascinace.“*

vu začínaly restriktce. Udělali jsme to venku na zahradě, aby se všichni cítili komfortně, a musím říct, že to bylo dojemné a krásné. Moje původní vize před rokem a půl byla ta, že když jsem začala zpívat, tak bych mohla uspořádat narozeninový koncert. V podstatě jsem si myslela, že to bude můj jediný koncert a že pozvu všechny své přátele a rodinu a oni mě budou muset hodinu poslouchat a jiný dárek nechci. Nakonec jsem ale začala zpívat veřejně už mnohem dřív, takže i narozeniny byly trochu jiné. Všichni vypadali spokojeně a já byla šťastná jako blecha. Můj muž byl rozněžnělý, laskavý, připravil pro mě velké překvapení, kdy sehnal kamarády z Ameriky a režiséry, se kterými jsem pracovala, a mé kolegy, které jsem neviděla léta letoucí, a udělali mi společně narozeninové video s přáním, kde na konci mluvil pan Kačer, který mě zná od narození a se kterým jsem nazkoušela spoustu inscenací a který mě přivedl od konzervatoře až na ta velká prkna Národního divadla. Bylo to krásný! ■

LUCIE VODÁKOVÁ